

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

05 decembrie 2018

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte – Timofti Vladimir,

Judecători – Toma Nadejda, Boico Victor

a examinat admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către procurorul-șef al Procuraturii de circumscripție Cahul, Calendari Dumitru, prin care solicită casarea deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 12 iunie 2018, în cauza penală privindu-l pe

Grancear Andrei XXX născut la XXX, originar și domiciliat în or. XXXX.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

- 1.** 20.09.2017- 16.02.2018 (prima instanță);
- 2.** 16.03.2018 – 12.06.2018 (instanța de apel);
- 3.** 03.10.2018 – 05.12.2018 (instanța de recurs ordinar).

Asupra admisibilității în principiu a recursului ordinar în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătorei Cahul (sediul Taraclia) din 16 februarie 2018, inculpatul Grancear Andrei a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. b), c) și d) Cod penal, fiindu-i stabilită o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de un an.

În conformitate cu art. 90 Cod penal, pedeapsa stabilită lui Grancear Andrei a fost suspendată condiționat pe un termen de un an.

Prin aceeași sentință a fost condamnat și XXXX în privința căruia în prezent nu se contestă hotărârile judecătorești.

Acțiunea civilă a fost admisă în principiu, urmând ca asupra cuantumului despăgubirilor să se expună instanța în ordine civilă.

1.1 Pentru a pronunța sentința, prima instanță a constatat că, inculpatul Grancear Andrei în noaptea spre 28 august 2016, fiind minor, împreună și de comun acord cu minorul XXXX, urmărind scopul comun de a sustrage pe ascuns bunurile altei persoane, ilegal au pătruns în încăperea bisericii Sf. Nicolai din XXX, sat. XX, str. XXX, de unde au scos pe teritoriul aferent al bisericii două pistolii cu mijloace bănești, din care pe

ascuns au sustras mijloacele bănești în sumă totală de 2 150 lei, după care cu cele sustrate au dispărut de la fața locului, cauzând prin aceste acțiuni bisericii Sf. Nicolai din din XXX, sat. XXXX, str. XXX un prejudiciu material considerabil în sumă de 2 150 lei.

Astfel, prima instanță a încadrat acțiunile inculpaților Grancear Andrei și XXXX conform prevederilor: art. 186 alin. (2) lit. b), c) și d) Cod penal, furtul - cu indicii calificativi „*sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, comis de două sau mai multe persoane, cu pătrundere în alt loc de depozitare, cu cauzarea de daune în proporții considerabile*”.

2. Sentința primei instanțe a fost atacată cu apel de către:

2.1. Procurorul în procuratura r-l Taraclia, Vornicov V., care a solicitat casarea parțială a sentinței, pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care să fie încasată suma de 1 526 lei cheltuieli de judecată din contul inculpatului Granciar Andrei, în rest sentința să fie menținută. Argumentând prin faptul că:

- suma de 1 526 lei, reprezintă costul expertizei psihiatrice efectuate în privința inculpatului Granciar Andrei;

- expertiza a fost efectuată din contul bugetului de stat urmând ulterior a fi încasată din contul inculpatului;

- concluzia instanței cu privire la aplicabilitatea art. 143 Cod de procedură penală este una greșită, astfel cheltuielile judiciare sunt cheltuieli suportate potrivit legii pentru asigurarea bunei desfășurări a procesului penal și sumele cheltuite în legătură cu efectuarea acțiunilor procesuale în cauza penală;

- art. 229 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede din contul cui sunt suportate cheltuielile judiciare, astfel odată ce inculpatul Grancear Andrei a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii, urma să suporte cheltuielile pentru efectuarea expertizei judiciare.

3. Prin decizia Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 12 iunie 2018, s-a admis apelul procurorului din alte motive decât cele invocate, s-a casat parțial sentința, s-a respins cerința procurorului privind încasarea de la inculpatul Grancear Andrei în folosul statului a cheltuielilor judiciare suportate în legătură cu efectuarea expertizei judiciare psihiatrice în sumă de 1 526 lei. În rest sentința a fost menținută fără modificări.

3.1. Pentru a decide astfel, instanța de apel a constatat că, prima instanță cercetând cumulul de probe administrate în ședința de judecată prin prisma admisibilității, pertinentei și concludenței, utilității și veridicității raportată la declarațiile date în ședința de judecată și probele administrate, a stabilit corect situația de fapt, dând faptelor reținute în sarcina inculpaților Grancear Andrei și XXXX încadrarea juridică corespunzătoare, potrivit dispozițiilor art. 186 alin. (2) lit. b), c) și d) Cod penal.

Cu referire la apelul declarat, instanța de apel a menționat faptul că, lecturând conținutul sentinței contestate a remarcat faptul că prima instanță în partea descriptivă

a sentinței s-a expus asupra cerinței procurorului referitor la încasarea cheltuielilor judiciare, însă în partea dispozitivă prima instanță a omis să menționeze soluția sa asupra cheltuielilor judiciare.

Astfel instanța de apel a reținut faptul că, la 27 martie 2017 de către organul de urmărire penală a fost dispusă efectuarea raportului de expertiză în vederea constatării stării psihice și de responsabilitate a inculpatului Grancear Andrei, aceasta reprezentând în sine o acțiune procesuală ce ține de administrarea probatoriului în vederea posibilității formulării învinuirii și atragerii persoanei la răspundere penală.

Instanța de apel a constatat faptul că cheltuielile suportate în cadrul urmăririi penale în vederea demonstrării vinovăției inculpatului Grancear Andrei în comiterea infracțiunii incriminate, prin numirea și efectuarea unei expertize judiciare, au reprezentat cheltuieli judiciare ce urmează a fi achitate din bugetul de stat.

Întru susținerea opiniei sale, instanța de apel a invocat prevederile art. 143 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, art. 227 alin. (3) Cod de procedură penală.

4. Decizia instanței de apel, este atacată cu recurs ordinar de către:

4.1. Procurorul-șef al procuraturii de circumscripție Cahul, Calendari Dumitru, indicând temei pentru recurs prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, prin care solicită casarea parțială a deciziei în partea cheltuielilor de judecată, cu remiterea cauzei la rejudecare în instanța de apel, într-un alt complet de judecată, invocând faptul că:

- la finisarea procesului penal, se solicită restituirea cheltuielilor suportate de către stat, cheltuieli care au fost suportate din cauza comiterii de către inculpați a infracțiunilor, orice prejudiciu cauzat fie persoanei fizice/juridice sau statului trebuie reparat;

- există o practică neuniformă referitor la încasarea cheltuielilor judiciare, care au fost suportate de către stat;

- potrivit art. 227 alin. (1) și (2) Cod de procedură penală, art. 229 alin. (1) Cod de procedură penală, cheltuielile judiciare sunt suportate de condamnat sau sunt trecute în contul statului;

- atât în sentința primei instanțe cât și în decizia instanței de apel lipsesc soluții privind cheltuielile judiciare, așa după cum este prevăzut de art. 385 alin. (1) pct. 14) și art. 397 pct. 5) Cod de procedură penală în coroborare cu art. 229 alin. (1) Cod de procedură penală;

- cheltuielile judiciare sunt suportate de către inculpat sau sunt trecute în contul statului, astfel simpla soluție de respingere a cerinței procurorului privind încasarea cheltuielilor judiciare nu reprezintă o soluție procesuală, deplină și legală.

5. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal conchide că acesta este inadmisibil, fiind vădit neîntemeiat din următoarele considerente.

În speță se constată că, recurentul s-a conformat prevederilor art. 422 Cod de procedură penală și a declarat recurs ordinar în termen.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că recursul declarat este vădit neîntemeiat.

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent. Or, art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede că hotărârile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.

La caz, se reține că recurentul contestă decizia instanței de apel, indicând temeiul de recurs prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, în sensul că hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, criticând decizia instanței de apel anume în partea motivării soluției acesteia privind respingerea solicitării cu privire la încasarea cheltuielilor suportate pentru efectuarea expertizei judiciare în prezenta cauză penală din contul inculpatului Grancear Andrei.

Verificând legalitatea hotărârii atacate sub aceste aspecte, Colegiul penal reține că, temeiul și motivele invocate de recurent în susținerea acestui temei nu s-au confirmat în urma cercetării materialelor cauzei, argumentând în acest context următoarele.

Colegiul penal analizând textul deciziei atacate (f.d. 42-49, Vol. II) în coraport cu motivele invocate de recurent, atestă că instanța de apel s-a expus argumentat și motivat asupra aspectelor contestate și în prezentul recurs ordinar, bazându-și just soluția privind respingerea solicitării părții acuzării de a dispune încasarea cheltuielilor pentru efectuarea expertizei din contul inculpatului Grancear Andrei în baza prevederilor legale stipulate în art. 227 Cod de procedură penală, iar instanța de recurs ordinar, în virtutea corectitudinii acestei motivări, pentru a evita repetări inutile, o acceptă și o însușește, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CtEDO, care în pct. 37 a hotărârii sale în cauza Albert vs. România din 16.02.2010, statuează că art. 6 §1 din CEDO, deși obligă instanțele să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (Van de Hurk vs Olanda, 19 aprilie 1994, pct. 61), cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

Totodată, Colegiul penal invocă că, prevederile art. 227 Cod de procedură penală, reglementează care anume cheltuieli sunt incluse în categoria cheltuielilor judiciare, în această listă nefiind însă incluse cheltuielile suportate pentru efectuarea expertizelor judiciare.

Se reține că potrivit prevederilor art. 142 alin. (2) Cod de procedură penală, - „Părțile, din inițiativă proprie și pe cont propriu, sunt în drept, prin intermediul organului de urmărire penală, al procurorului sau al instanței de judecată, să înainteze instituției publice de expertiză judiciară/biroului de expertiză judiciară o cerere privind

efectuarea expertizei judiciare pentru constatarea circumstanțelor care, în opinia lor, vor putea fi utilizate în apărarea intereselor lor”.

În acest context, se atestă că în prezenta cauză penală ordonatorul expertizei judiciare a fost organul de urmărire penală (f.d. 178, 180-183 Vol. I), fără a exista o asemenea cerere din partea părții apărării.

Art. 143 alin. (2) Cod de procedură penală (red. 05.04.2012) prevedea imperativ că „*plata expertizelor judiciare efectuate în cazurile prevăzute la alin. (1) se face din contul mijloacelor bugetului de stat*”. Prin Legea nr. 316 din 22.12.2017, în vigoare din 09.02.2018, alin. (2) al art. 143 Cod de procedură penală a fost abrogat.

Reieșind din faptul că în speța dată expertiza psihiatrică-legală ambulator complexă primară, s-a efectuat la 27.03.2017, când erau în vigoare prevederile art. 143 alin. (2) Cod de procedură penală (red. 05.04.2012) care conform art. 10 Cod penal, sunt mai favorabile inculpatului Grancear Andrei, cheltuielile de judecată nu pot fi încasate de la inculpat în speța dată și astfel sunt trecute în contul statului.

6. În consecință, Colegiul penal nu a constatat prezența erorilor de drept invocate de recurent ce ar fi afectat hotărârea atacată sub aspectele contestate, deoarece soluția adoptată de instanța de apel, este legală și întemeiată, iar recursul ordinar declarat este inadmisibil, fiind vădit neîntemeiat.

7. Conducându-se de prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către procurorul-șef al Procuraturii de circumscripție Cahul, Calendari Dumitru, împotriva deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 12 iunie 2018, în cauza penală privindu-l pe **Grancear Andrei XXX**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la **05 decembrie 2018.**

Președinte

Timofti Vladimir

Judecătorii

Toma Nadejda

Boico Victor